

ANTOINE LAURENT LAVOISIER

Η ζωή του

Ο Αντουάν Λαβουαζιέ ήταν γόνος μιας από τις ευκατάστατες οικογένειες του [Παρισιού](#). Μετά το θάνατο της μητέρας του, κληρονόμησε μία αρκετά μεγάλη περιουσία. Ο προπάππος του ήταν ταχυδρόμος και ο πατέρας του δικηγόρος. Για το ίδιο επάγγελμα προοριζόταν και ο Λαβουαζιέ, πολύ σύντομα όμως έγινε φανερό πως οι [φυσικές επιστήμες](#) τον απορροφούσαν πολύ περισσότερο από τα νομικά προβλήματα. Έτσι, εκτός από τη [νομική](#), σπούδασε [βοτανική](#), χημεία, [αστρονομία](#) και [μαθηματικά](#).

Η πρώτη του δημοσίευση πάνω σε θέματα χημείας πραγματοποιήθηκε το [1764](#). Το [1767](#) δέχτηκε τη θέση που του πρόσφερε ένας διάσημος [γεωλόγος](#) της εποχής εκείνης, ο Ζεράρ, ο οποίος είχε σκοπό να καταρτίσει τον πρώτο [γεωλογικό χάρτη](#) της Γαλλίας. Μαζί του ο Λαβουαζιέ διέσχισε τα [Βόσγια όρη](#), και έζησε μια ζωή αρκετά σκληρή σε σχέση με εκείνη που είχε συνηθίσει να ζει μέχρι τότε. Το αποτέλεσμα όμως ήταν απροσδόκητα καλό, γιατί ξεπέρασε όλα τα προβλήματα υγείας που δεν τον είχαν εγκαταλείψει από την παιδική του ηλικία. Αργότερα, το [1768](#), έβαλε υποψηφιότητα στη [Γαλλική Ακαδημία των Επιστημών](#) και έγινε δεκτός ως βοηθός χημικός, σε ηλικία μόλις 25 ετών. Την εποχή εκείνη, η δραστηριότητά της Γαλλικής Ακαδημίας επεκτεινόταν σε ένα μεγάλο συνδυασμό μελετών που ξεκινούσε από [ιατρικά](#), [φιλοσοφικά](#) και [βιομηχανικά](#) προβλήματα και έφτανε μέχρι την έρευνα τρόπων καθαρισμού μεταξωτών και μάλλινων υφασμάτων.

Ήταν φυσικό μέσα σε τέτοιο περιβάλλον να ανθίσει η ιδιοφυΐα του νεαρού Λαβουαζιέ. Το [1785](#), έγινε διευθυντής και το [1791](#) ταμίας της Ακαδημίας. Στο διάστημα αυτό ασχολήθηκε με την πρακτική καλλιέργεια των σιτηρών, τη δημιουργία νέου συστήματος μέτρων και σταθμών, την ίδρυση ταμειυτηρίων και ασφαλιστικών ταμείων, τη μελέτη του εδαφικού πλούτου της χώρας του, τη σύνταξη φορολογικών νόμων και πολλά άλλα, χωρίς

ταυτόχρονα να διακόψει τα χημικά του πειράματα και τις επαφές του με άλλους μεγάλους επιστήμονες του [18ου αιώνα](#). Όταν έγινε διευθυντής στο πυριτιδοποιείο, εγκατέστησε εκεί το πιο σύγχρονο χημικό εργαστήριο της εποχής του.

Αρκετά νωρίτερα, το [1771](#), ο Λαβουαζιέ είχε παντρευτεί την δεκατριάχρονη Marie-Anne Pierette Paulze, κόρη ενός από τους συνιδιοκτήτες της "Ferme G n rale", μιας εταιρίας που είχε αναλάβει την είσπραξη των φόρων από τους αγρότες, πληρώνοντας στο κράτος ένα ποσό. Τα κέρδη της εταιρίας ήταν πολύ μεγάλα, αφού δεν ήταν εύκολο για έναν αγρότη να αποδείξει ότι πλήρωσε στην εταιρεία περισσότερα από ό,τι πραγματικά χρωστούσε.

Η γυναίκα του Λαβουαζιέ αποδείχτηκε σημαντική βοηθός και στο επιστημονικό του έργο: Για χάρη του μετέφρασε από τα [αγγλικά](#) στα [γαλλικά](#) αρκετά επιστημονικά κείμενα, ενώ δημιούργησε πολλά σκίτσα των εργαστηριακών συσκευών που χρησιμοποιούσαν ο Λαβουαζιέ και οι συνεργάτες του. Επίσης, η γυναίκα του Λαβουαζιέ διοργάνωσε αρκετές δεξιώσεις, κατά τη διάρκεια των οποίων οι επιφανείς επιστήμονες της εποχής συζητούσαν τις εξελίξεις στη χημεία.

Η [Γαλλική Επανάσταση](#) έφερε το τέλος στη δράση και στη ζωή του Λαβουαζιέ. Ύστερα από καταγγελία του Μαρά, που όπως λέγεται είχε προσωπικούς λόγους να τον αντιπαθεί, κλείστηκε στη φυλακή με 27 άλλους εκμισθωτές φόρων ως συνωμότης. Η δίκη του ήταν σύντομη, και ο πρόεδρος του δικαστηρίου τον καταδίκασε σε θάνατο, προσθέτοντας μια φράση που έμεινε ιστορική: "η Δημοκρατία δεν έχει ανάγκη από επιστήμονες". Εκτελέστηκε (καρατομήθηκε) στη [λαιμητόμο](#) στις [8 Μαΐου](#) του [1794](#).

Το επιστημονικό του έργο

Ο Λαβουαζιέ αναφέρεται συχνά ως ο *πατέρας της σύγχρονης Χημείας*. Ο τίτλος αυτός είναι τιμητικός αλλά όχι υπερβολικός, καθώς ο μεγάλος αυτός χημικός δεν περιορίστηκε μόνο στην επέκταση των γνώσεων της εποχής του, ούτε έμεινε ένας απλός πειραματιστής. Πέτυχε ν' ανατρέψει τις λαθεμένες απόψεις των συγχρόνων του και έβαλε τις βάσεις για τις ανακαλύψεις των δυο επόμενων αιώνων.

Από τις πάμπολλες συνεισφορές του Λαβουαζιέ στη χημεία είναι η ονομασία του [οξυγόνου](#), καθώς ήταν ο πρώτος που κατανόησε τη χημική και βιολογική λειτουργία του στοιχείου αυτού και μελέτησε το φαινόμενο της [ζύμωσης](#) και της [αναπνοής](#). Στον Λαβουαζιέ αποδίδεται και ο καθορισμός όρων, όπως [οξειδία](#), [οξέα](#), [άλατα](#), που μέχρι σήμερα χρησιμοποιούνται στη χημική ορολογία.

Σε αυτόν οφείλονται επίσης η [αρχή διατήρησης της μάζας](#), η διάκριση ανάμεσα σε απλά και σύνθετα σώματα, η κατάρρευση της [θεωρίας του φλογιστού](#), η ανακάλυψη του [αζώτου](#) ως συστατικού του [ατμοσφαιρικού αέρα](#), η εφεύρεση του [χημικού ζυγού](#) και ο διαχωρισμός του νερού στα συστατικά του.

ΦΑΣΣΑΣ , ΧΟΝΔΡΟΠΡΙΖΟΣ , ΧΟΝΔΡΟΡΙΖΟΣ